

گرامی داشت از جشن جهانی
نوروز در سازمان ملل متحد

دوازده کشور جهان از جمله ایران و افغانستان، جشن جهانی نوروز را در مقر سازمان ملل متحد برگزار کردند. به گزارش رسانه‌ها، در این مراسم برخی از سفرا و دیپلمات‌های کشورهای مختلف جهان حضور داشتند. یان الیاسون معاون منشی عمومی سازمان ملل به همراه سفیرای کشورهای حوزه نوروز طی سخنانی دیدگاه‌های خود را در خصوص این آیین کهن و باستانی بیان کرد. الیاسون به نمایندگی از دبیرکل سازمان ملل در این مراسم با اشاره به تقارن عید نوروز با نخستین روز بهار یاد آور شد و گفت که در چنین روزی میلیون‌ها نفر از مردم جهان به شادی و پای کوبی می‌پردازند. وی با اشاره به این...

ادامه صفحه ۶

محمد یونس قانونی

معاون اول ریاست جمهوری شد

ششده

گرم شدن مبارزات انتخاباتی نامزدان ریاست جمهوری

با نزدیک شدن زمان برگزاری انتخابات ریاست جمهوری، نامزدان انتخابات ریاست جمهوری روند کمپاین‌های انتخاباتی‌شان را شدت بخشیده‌اند. اکثر نامزدان مطرح طی یک هفته اخیر به ولایت‌های مختلف سفر کرده و برنامه‌های‌شان را با مردم ولایات در میان گذاشتند.

عبدالله عبدالله

دکتر عبدالله عبدالله نامزد انتخابات ریاست جمهوری روز یکشنبه طی گردهمایی بزرگی در ولایت بغلان برنامه‌های‌شان را به شهروندان این ولایت بیان کرد. او همچنان روز دوشنبه به ولایت بدخشان رفت و در جمع صدها هزار نفر به سخنرانی پرداخت.

آقای عبدالله روز گذشته در میان شهروندان تخار ظاهر شد و در خصوص برنامه‌های‌شان در حکومت آینده صحبت کرد. شهروندان این سه ولایت حمایت‌شان را از تیم انتخاباتی دکتر عبدالله ابراز داشتند.

زلمی رسول

زلمی رسول دیگر نامزد...

ادامه صفحه ۶

احتمال برگزار نشدن انتخابات در غزنی

طالبان ضمن اینکه راه مواصلاتی سه ولسوالی ولایت غزنی را مسدود کرده‌اند، با نشر اعلامیه‌یی مردم این ولایت را تهدید کرده‌اند که نباید در انتخابات شرکت کنند. یک سناتور اسبق ولایت غزنی و شماری از نمایندگان این ولایت با اظهار این مطلب می‌گویند، در سیزده ولسوالی ولایت غزنی به دلیل تهدیدات جدی امنیتی، امکان برگزاری انتخابات وجود ندارد. آنان تأکید کردند، از ۱۸ ولسوالی ولایت غزنی تنها در پنج ولسوالی آن امکان برگزاری انتخابات وجود داشت که از چند روز بدین سو راه سه ولسوالی آن توسط طالبان مسدود شده و کسی حق آمدن از این ولسوالی‌ها به مراکز را ندارند. به گفته آنان، با وجود اینکه اکثریت مردم غزنی به دلیل تهدیدات امنیتی در انتخابات شرکت

ادامه صفحه ۶

گفت‌وگو با فرهاد صدیقی، یکی
از شاهدان عینی حادثه هوتل سرینا

حادثه چه گونه آغاز شد؟

زمانی که داخل رستوران هتل شدم، تقریباً پانزده کم ۹ شب بود. سه نفر از دوستانم پیشتر از من آمده بودند. زمانی که سالاد گرفتم و در میز غذا نشستم، متوجه شدم که در میز کنار ما چهار نفر دیگر نیز نشسته‌اند و با گارسون به پشتو صحبت می‌کنند و گویا غذا سفارش می‌دهند. ما به غذا خوردن شروع کردیم. در همین جریان حاجی حبیب نماینده کوچی‌ها در مجلس از...
ادامه صفحه ۶

در برگ‌ها

کرزی در
خیال برگشت
به گذشتهپست‌مدیر نیسم
به روایت
برمننوروز و
جهان اسلام
در طول
تاریخد تاکنو
کمپسیون باید د
امنیتی گواشونو
تعریف وکری

احمد عمران

کرزی در خیالِ برگشت به گذشته

کشورهای منطقه بیرون شود. البته وقتی می‌گوییم کشورهای منطقه، این به معنای دشمنی و خصومت با هیچ کشوری نیست. افغانستان در پیوند با کشورهای منطقه، فقط بر اساس سیاست‌های معقول و عقلانی می‌تواند به شکوفایی و توسعه برسد، ولی نباید همواره خوش‌باور بود که هیچ طرح و برنامه‌ی مغایر با مصالح ما در دستگاه‌های سیاسی و استخباراتی کشورهای منطقه درباره افغانستان وجود ندارد. برخی از این کشورها هنوز خواب‌های خوش گذشته را می‌بینند و خیال خام امپراتوری را در سر می‌پروراند. این سیاست‌ها بدون تردید می‌توانند در تضاد با منافع مردمان این کشورها قرار داشته باشد.

به هر حال آنچه که در روزهای اخیر از سیاست‌های ارگ می‌توان برداشت کرد، رسیدن به چنین توافقی در مورد وضعیت افغانستان با برخی کشورهای منطقه است. آقای کرزی حس می‌کند که در پایان سال‌های حکومت‌داری، در سیاست‌هایش شکست خورده و هرگونه تغییر در افغانستان می‌تواند منجر به پیامدهای خطرناک برای او شود. به همین لحاظ می‌بینیم که سیاست‌های امروزی آقای کرزی بیشتر از این‌که جهانی باشد، رنگ منطقه‌ی به خود گرفته و در این سیاست‌ها عمدتاً بر توافق و گفت‌وگو با گروه‌های خشونت‌گرا تأکید می‌ورزد.

شنیدن ضجه‌های برادر احمد سردار روزنامه‌نگار کشور که در آستانه نوزد، او و خانواده معصومش قربانی هیولای خشونت شدند، برایم بسیار تکان‌دهنده بود. این ضجه‌ها روی دیگر خشونت عریان را نشانم دادند؛ همان خشونت که بیشتر از یک دهه پیش گروه‌های تندرو در افغانستان به نام مقدسات، در ملای عام انجام می‌دادند. آیا آقای کرزی خواهان برگشت به چنان روزهایی است؟ آیا او می‌خواهد که فرزندان در سایه چنان حاکمیت‌هایی زنده‌گی کنند؟ آیا او خواب اسارت را برای دخترانش دیده است؟ این‌ها پرسش‌هایی‌اند که آقای کرزی باید در محکمه وجدان خود به آن‌ها پاسخ بگوید!

خود به عنوان رئیس‌جمهوری افغانستان، نه تنها مناسبات کشور را با متحدان بین‌المللی آن در حال تباه کردن است، بل تلاش می‌ورزد به گونه‌ی مسأله افغانستان را منطقه‌ی سازد.

طرح منطقه‌ی کردن مسأله افغانستان، یادآور سال‌های تلخ دهه هفتاد و پس از آن می‌تواند باشد که افغانستان به گونه‌ی تحمیلی به دامن کشورهای منطقه سقوط کرد و ثمره جهاد و فداکاری چهارده ساله مردم به باد رفت. در آن زمان وضعیت به گونه‌ی شکل گرفت که منطقه‌ی شدن مسأله افغانستان به شکل طبیعی رقم خورد. بسیاری از رهبران کشور در آن زمان که سکاندار نظام بودند، تلاش‌هایی را آغاز کردند که افغانستان را از دام کشورهای منطقه نجات بخشند، ولی در آن زمان تحقق چنین امری با توجه به کاهش علاقه‌مندی جهان غرب به موضوع افغانستان، کار بسیار دشواری بود.

در آن زمان همه به یاد دارند که برخی کشورهای منطقه، افغانستان را عمق استراتژیک خود توصیف می‌کردند و دم از ایجاد امپراتوری منطقه‌ی می‌زدند. در آن سال‌ها افغانستان به سان توپ فوتبال هر لحظه از یک سو به سوی دیگر پرتاب می‌شد و رقبای مختلف در این میدان تلاش داشتند که منافع خود را در تباهی کشور ما جست‌وجو کنند. یک روز در پاکستان، یک روز در عربستان و روزی در کشوری دیگر مسأله افغانستان به بحث و بررسی گذاشته می‌شد، ولی به جای جست‌وجو برای رفع مشکلات و بحران، هر روز مشکلات و بحران افغانستان را فربه‌تر می‌کردند.

پیدایش طالبان در آن سال‌ها در صحنه سیاسی افغانستان، به هیچ‌وجه نتیجه و معلول شرایط نبود، بل شرایط به گونه‌ی مدیریت شد که ظهور طالبان طبیعی تلقی گردد. استقرار حاکمیت طالبان بر بخش‌هایی از کشور که به دنبال جنگ‌های خونین به دست آمد، محصول نگاه منطقه‌ی به مسأله افغانستان بود؛ کشورهای که عملاً منافع خود را در افغانستان بنیادگرا سراغ می‌کردند، چنین وضعیتی را به وجود آوردند. اما حادثه یازده سپتمبر ۲۰۰۱، سبب شد، مقاومت ملی مردم افغانستان با اراده جهانی گره بخورد و کشور ما از چنگ

هیأت کانگرس امریکا که به‌تازگی از افغانستان دیدار کرده و در گفت‌وگو با رئیس‌جمهور کرزی، نگرانی‌ها نسبت به عدم امضای توافق‌نامه امنیتی میان دو کشور را جدی خوانده است. به گفته این هیأت، عدم امضای توافق‌نامه امنیتی دوجانبه، به گزینه صفر راه می‌برد که در آن صورت، کمک‌های مالی و نظامی غرب به افغانستان نیز متوقف می‌شود.

این سخنان به گونه روشن، نشان‌دهنده وضعیت پیچیده و بحرانی کشور در حال حاضر و به‌ویژه پس از خروج نیروهای خارجی می‌تواند باشد؛ وضعیتی که اگر خوش‌بینانه به آن نگاه کنیم، چیزی از آنچه که توماس هابز به «وضع طبیعی» تعبیر کرده، کم ندارد. به گفته هابز اندیشمند بزرگ سیاسی سده نوزدهم میلادی، در وضعیت طبیعی، انسان تبدیل به گرگ انسان می‌شود. برگشت به چنین وضعیتی، اگر در دیگر نقاط جهان کمتر قابل تحقق باشد، ولی در افغانستان بحرانی همواره به عنوان یک احتمال، نگران‌کننده بوده است. وقتی اهل سیاست افغانستان از برگشت به گذشته هشدار می‌دهند، دقیقاً می‌توان سخنان آن‌ها را در مورد گذشته، همان وضعیت طبیعی تلقی کرد. آیا تسلط رژیم طالبانی بر یک کشور به معنای استقرار وضعیت طبیعی نمی‌تواند باشد؟... هشدار اصلی نیز در برگشت این گروه و یا گروه‌های مشابه به قدرت است. از جانب دیگر، این سخن کارل پوپر اندیشمند دیگر سیاسی را هم باید آویزه گوش کرد که به دولت‌های دموکراتیک هشدار می‌دهد که برگشت به گذشته را همواره جدی بگیرند که بزرگ‌ترین خطر برای دولت‌های دموکراتیک، برگشت به گذشته و استقرار دوباره توتالیتراریسم می‌تواند باشد.

با توجه به این مسایل، این‌گونه هشدارها در افغانستان که تازه راه مردم‌سالاری را آغاز کرده، بیشتر از جاهای دیگر نگران‌کننده شمرده می‌شود؛ به‌ویژه این نگرانی زمانی اوج می‌گیرد که عملاً گروه حاکم بر کشور بدون توجه به مصالح و مطالبات جامعه، دست دوستی به سمتی دراز کرده که اندیشه‌ی جز تباهی کشور در سر ندارد. آقای کرزی در واپسین روزهای زمامداری

سخن‌ماندگار

ناامنی‌ها و مسوولیت‌نهادهای

امنیتی

حمله روز گذشته به یک دفتر ساحوی کمیسیون مستقل انتخابات در سرک دارالامان کابل و هم‌زمان، حمله به دفتر کابل‌بانک در ولایت کنر و حمله به پاسگاه‌های مرزی در ولایت خوست و نیز حمله به هتل سرینا در شب اول سال نو و چندین حمله دیگر که همه در هفته نخست سال روان صورت گرفته‌اند، نشان می‌دهد که نهادهای امنیتی کشور هنوز توان مهار حملات تروریستی را ندارند و این می‌تواند امنیت برگزاری انتخابات را زیر سوال قرار دهد.

نحوه حمله به هتل سرینا و نیز نحوه حمله به دفتر ساحوی کمیسیون مستقل انتخابات در نزدیکی شورای ملی کشور آن‌هم دقیق نیم‌ساعت پس از خارج شدن رئیس‌جمهور از شورای ملی، نشان می‌دهد که آسیب‌پذیری نهادهای امنیتی کشور، بسیار بالاتر از آن چیزی است که گفته می‌شود. حالا ضمن ده‌ها پرسشی که در مورد موفق انجام شدن این حملات وجود دارد، این موضع نیز مطرح است که برنامه انتقال قدرت نظامی از نیروهای خارجی به نیروهای داخلی در طول چندسال گذشته کاملاً یک‌جانبه بوده و برای عیار کردن نیروهای امنیتی کشور و تجهیز و تسلیح درست آن‌ها، کار قابل توجهی صورت نگرفته است. اگر برخی حملات تروریستی که در دو ماه اخیر صورت گرفته‌اند را با هم ردیف کنیم، به این نتیجه دردناک می‌رسیم که در نهادهایی مثل پولیس و ارتش ملی، اصلاً چیزی به نام کشف و استخبارات که بتواند فعالیت‌های دشمن در داخل این نهادها را خنثا کند، وجود ندارد.

متأسفانه ضعف نهادهای امنیتی و نظامی کشور در سیزده سال گذشته در یک سطح قابل توجه به گونه سیاسی حفظ شده و حتا به‌عمد از رشد این نهادهای جلوگیری شده است. بنابراین همه امیدها تنها به اداره امنیت ملی کشور دوخته شده است که در مواردی دیده می‌شود که این نهاد نیز قادر به کشف و خنثاسازی بسیاری از حملات قبل از اجرای آن‌ها نیست. اگرچه در مواردی این اداره توانسته است که از رویدادهای بسیار دل‌خراشی جلوگیری کند، اما تشدید انفجارها و عملیات‌های انتحاری در سراسر کشور نشان می‌دهد که استخبارات پاکستان با استفاده از عمال داخلی‌اش تلاش دارد تا به هر نحو ممکن بر ناامنی در کشور بیفزاید و با روش‌های مختلف، دهشت بیافریند تا مردم را از رفتن به پای انتخابات باز بدارد.

فرار ناظران بین‌المللی انتخاباتی از افغانستان، در پیوند به حمله به هتل سرینا در کابل و نیز افزایش عملیات‌های انتحاری و انفجاری، همه و همه نشان می‌دهند که تلاش‌ها برای کمرنگ ساختن حضور مردم در انتخابات از هر جهتی شروع شده و باید نهادهای امنیتی کشور متناسب با افزایش این عملیات‌ها، خودشان را عیار سازند. نهادهای امنیتی کشور باید در زودترین فرصت ممکن، این اطمینان را به مردم افغانستان بدهند که تا برگزاری انتخابات، جلو بسیاری از حملات دشمن را می‌گیرند. این البته در صورتی ممکن است که نهادهای امنیتی کشور یک برنامه منظم را برای مقابله با وضعیت موجود روی دست بگیرند. بنابراین نیاز است تا نهادهای امنیتی با استفاده از امکانات و نیروهای خارجی‌بی که در کشور وجود دارند، برای تأمین امنیت دفاتر انتخاباتی و مراکز رای‌دهی در کل کشور دست به کار شوند و اجازه ندهند که دشمنان مردم افغانستان با ایجاد دهشت و وحشت، مردم را از رفتن به پای صندوق‌های رای باز بدارند. نهادهای کشفی کشور باید تمام ظرفیت‌شان را به خرج دهند تا عملیات‌های دشمن را در نطفه خنثا سازند و با خاینینی که با دشمنان همکاری دارند، برخورد جدی کنند. در غیر آن، برگزاری انتخابات با مشکل مواجه خواهد شد!

کریسنده: کارلوتا گال (نیویارک تایمز)

پاکستان در مورد بن لادن چه می دانست

برگردان به فارسی: عماد عابدی بخش نخست

مدت کوتاهی پس از حملات ۱۱ سپتامبر، من به افغانستان رفتم تا از آنجا برای روزنامه نیویارک تایمز گزارش بفرستم. من بیشتر ۱۲ سال آینده را در آنجا گذراندم که درین مدت شاهد احساس آزادی و رفاه ای که در پی سرنگونی طالبان وعده داده شده بود بودم، و پس از آن دیدم که چگونه این امید به تدریج ناپدید شد. قانون اساسی جدید و دو دور انتخابات زندگی مردم عادی افغانستان را بهبود بخشید؛ طالبان دوباره بسیج شدند و برای حملات چریکی خود تعداد فزاینده ای طرفدار یافتند؛ در سال ۲۰۰۶، هنگامی که آنها حمله بلند پروازانه ای را برای بازپس گرفتن جنوب افغانستان به راه انداخته بودند و بیش از صد بمب گذار انتحاری فرستادند، روشن بود که نیروی این حریف کشنده و مصمم در حال رشد است، نه در حال نابودی. هرگاهی که من به دیدن محل های انفجار بمب و میدانهای جنگ طالبان بازخیز میرفتم، افغان ها همیشه یک موضوع را به من میگفتند: سازمان دهندگان شورش در پاکستان استند، به ویژه در منطقه غربی کوئته. یافته های پلیس نشان میداد که بسیاری از بمب گذاران، نیز، از پاکستان می آمدند.

در دسامبر ۲۰۰۶، من به کوئته پرواز و با چند تن از خبرنگاران پاکستانی و یک عکاس دیدار کردم. ما با هم، خانواده هایی را دیدیم که با اندوه انتحار فرزندان شان در افغانستان دست و پنجه نرم میکردند. برخی از آنها حتی مطمئن نبودند که آیا این خبر را، که در تماس های تلفونی ناشناس و یا از طریق افراد دست دوم، به آنها میرسید باور کنند یا نه. همه از ترس اعضای آی اس آی، سازمان اصلی اطلاعاتی پاکستان، نمیتوانستند بگویند که چگونه فرزندان شان کشته شدند و کی آنها را به خدمت گرفته بود.

پس از یک روز گزارش دهی از کوئته، متوجه شدیم که یک عامل اطلاعاتی با موترسایکل ما را زیر نظر دارد، و همه کسانی را که مصاحبه کرده بودیم پس از ما ماموران آی اس آی نیز با آنها صحبت کرده اند. ما از یک محله ای به نام پشتون آباد دیدن کرده بودیم که بیشتر باشندگان اش را پناهندگان افغان تشکیل میدادند و کوچه های باریک آن در طول سال ها با ساخت خانه های یک طبقه از گل و کاه تا دامنه تپه گسترش یافته بود. مردم این محله بیشتر کارگران، رانندگان اتوبوس و مغازه داران استند. شماری از اعضای طالبان نیز در اینجا زندگی می کنند، در خانه های بزرگتر و در پشت دیوارهای بلند و اغلب در کنار مساجد و مدارس خود.

ورودی کوچک و درهم و برهم یکی از این مدارس به نام جامعیه اسلامی، اندازی اصلی آن را از نظرها پنهان کرده

سر و صدای در حال افزایش دانش آموزان را شنیدم که از صنف های درس بیرون میشدند. پسران از دروازه به خیابان ریختند. در حالی که، با لباس آویخته و کلاه نماز، سوار بایسکیل و یا پیاده یکی پشت دیگر از آنجا دور میشدند بدن های شان باریک و ضعیف مینمود.

خبرنگار و عکاس در بیرون به من پیوستند. آنها گفتند که شعاری در ستایش حامی سیاسی مدرسه، رهبر یک حزب مذهبی پاکستان، و ملا محمد عمر رهبر طالبان در سراسر دیوار داخلی حیاط نوشته شده است. این مدرسه مانند مدارس بسیار دیگر در پاکستان، منبع تجدید حیات طالبان بود که حامد کرزی رییس جمهور و دیگر رهبران افغانستان مدت ها پیش در مورد آن هشدار داده بودند. طالبان با همکاری احزاب مذهبی پاکستان مشغول تشکیل یک ارتش شبه نظامی در این مدرسه معمولی در یک محله فقیرنشین کوئته، و صدها مدرسه دیگر در سراسر منطقه مرزی، بودند.

یک قانونگذار محلی پشتون به من گفت، «مدارس فقط یک پوشش استند، یک استتار». در پشت پرده، در تاریکی، آی اس آی کمین کرده است.

در داخل، ساختمان سه طبقه خشت و کائرتیتی حیاط را احاطه کرده است و صنف های درس آن گنجایش ۲۸۰ دانش آموز را دارد. دست کم سه نفر از بمب گذاران انتحاری را که ما ردیابی کرده بودیم در اینجا دانش آموز بوده اند، و از احتمال شمار دیگر نیز گزارش شده بود. چهره های ارشد احزاب مذهبی پاکستان و مقامات ایالتی از بازدیدکنندگان مکرر این مدرسه بودند، و اعضای طالبان اغلب تحت پوشش تاریکی در کاروان موترهای سف به اینجا می آمدند.

ما درخواست مصاحبه با گردانندگان مدرسه را کردیم اما گفتند که روزنامه نگار زن اجازه دخول به مدرسه را ندارد. بنابراین، پرسش های خود را به خبرنگار پاکستانی دادم و او با عکاس وارد مدرسه شدند. معاون مدرسه وجود هر گونه آموزش نظامی و یا استخدام اجباری برای جهاد را تکذیب کرد. او گفت، «ما به دانش آموزان قرآن درس میدهم و در قرآن آمده که جهاد بر هر مسلمان فرض است». او گفتگو را با این جمله پایان داد: «ما فقط آنچه را که در قرآن است به شاگردان میگویم. پس از آن تصمیم رفتن به جهاد به خود شان برمیگردد». وقت مدرسه به پایان رسید، و من

دولت پاکستان، در زمان ریاست جمهوری پرویز مشرف و رئیس اطلاعات او، ژنرال اشفاق پرویز کیانی، طالبان را حفظ و حمایت میکرد تا توسط آنها هم گروه های متعدد شبه نظامی مقیم این کشور را کنترل کند، و هم از آنها به عنوان یک نیروی نیابتی برای ی به دست آوردن نفوذ و در نهایت تسلط بر افغانستان استفاده کند. این بازی چنان پیش برده میشد که درک آن از خارج مشکل مینمود، اما راهبردی که در پاکستان شکل گرفته است همکاری ظاهری با امریکا در مبارزه علیه تروریسم و همکاری مخفی و حتا هماهنگی با طالبان و شبه نظامیان کشمیری و خارجی مرتبط به القاعده است. رکن اصلی این استراتژی دوگانه و گاهی به ظاهر مخالف، آی اس آی است. از طریق این سازمان است که رابطه واقعی پاکستان به افراطگرایی نظامی را میتوان تشخیص داد - واقعیتی که ایالات متحده امریکا به کندی درک کرد، و بعد از آن به خاطر ترس از ایجاد رویارویی بیشتر با این کشور قدرتمند مسلمان از مطرح کردن آن خودداری کرد.

در پنجمین و آخرین روز ما در کوئته، چهار مامور لباس شخصی همکار عکاس مرا در هتل اش بازداشت کردند. آنها کامپیوتر و تجهیزات عکاسی او را ضبط کردند و خودش را به پارکینگ هوتلی که من در آن اقامت داشتم آوردند. از آنجا مجبور ش ساختمند به من زنگ بزند و از من بخواهد که بروم پایین و با آنها صحبت کنم. او به من گفت، «من در اینجا به مشکل دچار شده ام». بیرون تاریک بود. نمی خواستم به پارکینگ بروم، اما به همکارم گفتم که از دیگران کمک خواهم گرفت. به سردبیرم در نیویارک مساله را اطلاع دادم و پس از آن سعی کردم از مقامات پاکستانی کمک بخواهم.

پیش از آنکه بتوانم به آنها تماس بگیرم، ماموران در اتاق هتل را شکستند. سردر متلاشی شد، آنها با عجله داخل شدند، و لپ تاپ ام را از دستم گرفتند. یکی از آنها افسر انگلیسی زبانی بود که جاکت نو و خاکی رنگی به تن داشت. سه تن دیگر، که یکی از آنها عکاس را با خود داشت، سربازان اش بودند.

نامشروعی از منصبش برکنار شد که این کودتا از لحاظ قانونی محکوم است.

لیبیش با تأکید بر اینکه اعضای اخوان المسلمین همچون سایر شهروندان مصری حق برگزاری محاکمه های عادلانه برای آن ها را دارند، عنوان داشت: من امیدوار هستم که مفتی مصر که موافقت با حکم اعدام به وی موکول شده است با این تصمیم دادگاه مخالفت کند.

اخوان المسلمین مصر

اخوان المسلمین مصر نیز در بیانیه یی اعلام کرد: این حکم بی سابقه که بدون پیگیری تدابیر قانونی معمول صادر شده است، حکمی غیرانسانی است که نقض آشکار تمام اصول انسانی و قانونی به شمار می آید.

در این بیانیه آمده است: این حکم نشان می دهد که دستگاه قضایی فاسد در مصر از سوی رهبران کودتای برای از بین بردن انقلاب مصر به کار گرفته می شود.

اخوان المسلمین تأکید کرد: این حکم ها تنها بر اصرار اعضای اخوان المسلمین برای گام نهادن در مسیر براندازی نظام کودتا و محاکمه جنایات کاران این نظام می افزاید.

ائتلاف ملی حمایت از مشروعیت که از حامیان محمد مرسی است، خواهان حمله به میدان های التحریر، رابعه العدویه و النهضه شد.

در اولین واکنش دانشجویان مصری به این حکم دادگاه مصر، دانشجویان راهپیمایی گسترده ای در دانشگاه المنیا بر پا کرده و شعاری در محکوم کردن حکم دادگاه و اقدامات مسئولان نظام کودتای و وزارت کشور مصر سر دادند.

فراخوان تظاهرات حامیان اخوان المسلمین به دلیل این محاکمه و حکم های صادره برای اعدام اعضای این گروه از جمله حکم اعدام محمد البدیع، رهبر اخوان المسلمین و سعد الکتاتی، رییس حزب آزادی و عدالت (شاخه سیاسی اخوان المسلمین) خواهان برگزاری تظاهرات گسترده یی در روز چهارشنبه (امروز) شدند.

در جهان بوده است. وی خاطر نشان کرد: دادگاه مصر به سرعت حامیان محمد مرسی را مجازات می کند اما نقص های آشکار حقوق بشر که از سوی نیروهای امنیتی این کشور صورت می گیرد، نادیده می گیرد.

فرانسه و انگلیس وزارت امور خارجه فرانسه و انگلیس نیز با صدور بیانیه ای نسبت به احکام صادره از سوی دادگاه المنیا در مصر اظهار نگرانی عمیق کرده اند.

آلمان حزب چپ گرای مخالف آلمان نیز به شدت حکم های صادره برای اعدام حامیان اخوان المسلمین را محکوم و اعلام کرد که این دادگاه ها «مضحک» هستند.

اشتغال لیبیش، نماینده حزب چپ گرا در کمیسیون روابط خارجه در پارلمان آلمان، خواهان لغو این حکم ها شده و اعلام کرد که این حکم ها نشان می دهد که این کشور ناآرام در چه مسیر اشتباهی قدم گذاشته است.

لیبیش با بیان این که این حکم ها به سرعت صادر شده است، تصریح کرد: بر کسی پوشیده نیست که این اعدام ها نشانگر خودکامگی غیر قابل تصور مسئولان مصری در روش تعاملشان با مخالفان سیاسی است. وی تصریح کرد: هر اندازه انتقادهایی علیه سیاست مرسی وجود داشته باشد اما وی رییس جمهوری منتخب مصر خواهد ماند و وی از طریق کودتای

اخوان المسلمین حکم اعدام ۵۲۹ عضو را غیر انسانی خواند

فراخوان راهپیمایی در قاهره

قابل توجه نخواهد بود. کاترین اشتون گفت: اتحادیه اروپا تحت هر شرایطی با مجازات اعدام مخالف است، چرا که این اقدام ظالمانه است و انسانی نیست و مانع کارآمدی به شمار نمی آید و کرامت انسان از طریق آن زیر سوال می رود.

ترکیه در همین حال احمد داوود اوغلو، وزیر خارجه ترکیه در واکنش به تصمیم دستگاه قضایی مصر برای اعدام ۵۲۹ تن از مخالفان نظام جدید مصر تصریح کرد: این تصمیم کاملا نشان می دهد که اوضاع در مصر پس از کودتا و موضع خصمانه مسئولان نظام کودتا در مصر علیه دموکراسی به کجا رسیده است.

وی در سخنانی عنوان داشت: اگر در این کشور ۵۲۹ تن وجود داشته باشند که حکم اعدام علیه آن ها صادر شده است، پس ما باید این سوال را مطرح کنیم که چه کسی حق شهیدانی که در میدان رابعه العدویه کشته شدند، خواهد گرفت؟ و این تناقضی است که به رخدادی تأسف بار منتهی می شود.

عفو بین الملل در همین راستا سازمان عفو بین الملل نیز از صدور حکم اعدام علیه حامیان اخوان المسلمین انتقاد و اعلام کرد: این اقدام نمونه ای است که نشانگر اهمال کاری در نظام عدالت خواهی در مصر است.

حسیبه حاج صحراوی، معاون مدیر عفو بین الملل در خاورمیانه و شمال آفریقا تصریح کرد: صدور حکم اعدام برای این تعداد افراد و در یک مورد باعث می شود که مصر از تمام کشورهای دیگر که در یک سال به این مجازات ها متوسل شده اند، پا فراتر بگذارد و این تعداد بیشترین حکم اعدام ظرف سال های اخیر

در پی صدور حکم دادگاه مصر برای اعدام ۵۲۹ تن از اعضای اخوان المسلمین، محافل بین المللی نسبت به اتخاذ این تصمیم به شدت ابراز نگرانی کرده و این اقدام را به هیچ وجه قابل توجه ندانستند.

ماری هارف، سخنگوی وزارت خارجه امریکا از حکم دادگاه مصر برای اعدام ۵۲۹ تن از حامیان محمد مرسی، رییس جمهوری برکنار شده مصر انتقاد کرد و گفت: ما به شدت از این امر نگران هستیم و می توانم بگویم که ما به دلیل صدور این حکم ضربه خوردیم. امریکا

ماری هارف افزود: به سادگی می توان گفت که از نظر من ممکن نیست که ظرف دو روز محاکمه به صورت عادلانه، شواهد و شهادت ها برای ۵۲۹ متهم صورت گرفته باشد و به نظر می رسد که این محاکمه با استانداردهای بین المللی هم خوانی ندارد.

هارف با تأکید بر اینکه این حکم های صادر شده از سوی دادگاه مصر «چالشی علیه منطقی است» افزود: ما همچنان از دولت مصر می خواهیم تا ضامن اجرای محاکمه های عادلانه باشد و به آزادی همه بازداشت شدگان در مصر احترام بگذارد.

این مقام امریکایی افزود: ما چندین بار گفته ایم که بازداشت ها و محکومیت ها به دلایل سیاسی به کاهش شدید دموکراسی در مصر می انجامد و این اقدام به جای این است که مصر آن طور که ما می خواهیم به سمت جلو حرکت کند.

اتحادیه اروپا در همین راستا کاترین اشتون، مسوول سیاست خارجی اتحادیه اروپا در بیانیه یی اعلام کرد: پس از صدور حکم اعدام ۵۲۹ تن از اعضای اخوان المسلمین از سوی دادگاهی در المنیا در جنوب قاهره، من به شدت احساس نگرانی کردم.

این مسوول اتحادیه اروپا خاطر نشان کرد: شدت جرم هایی که این افراد به دلیل آن محاکمه شده اند به هر حدی هم که باشد، صدور حکم اعدام به هیچ وجه

بخش دوم و پایانی

رهبران و تفکر سیستمی

مشکل رهبران

کمتر کسی است که با این موضوع مخالفت کند که رهبران باید هم جزء را ببینند و هم کل را. اما آنچه که باعث می‌شود این موضوع در عمل به کار گرفته نشود، این است که آن‌ها درگیر امور روزمره شده‌اند و بینش خود به اهداف کلی را از دست داده‌اند. مانند کروکدیل‌هایی که به قدری درگیر نزاع بین خودشان هستند که متوجه نمی‌شوند آب برکه در حال تخلیه است.

نشانه این موضوع، رهبرانی هستند که خواهان ساده‌گی و قطعیت در جهان متغیر امروز هستند. برای رسیدن به ساده‌گی و قطعیت هم باید فرضیات مشخصی وجود داشته باشد. باید متوجه باشیم که سرعت و قاطعیت در تصمیم‌گیری در سطوح عملیاتی چه نتایجی در سطوح راهبردی ایجاد می‌کند. امروزه تصور بر این است که یک پاسخ سریع، بهتر از یک پاسخ اندیش‌مندانه است.

ارتباط مهم تر از اجزاء

در سازمان‌های پیچیده امروزی، به جای توجه به روابط علت معلولی، باید به بازخوردی توجه کرد. هم‌چنین یافتن الگوهای رفتاری، یکی از الزامات تفکر در سطوح راهبردی است.

انجام این کار، نیازمند ارزیابی پیوسته است. در یک تحقیق در مورد علت شکست ۵۰ سازمان که دارای عمل‌کرد خوبی در گذشته بودند، مشخص شد که رهبران آن سازمان‌ها به جای آن‌که متوجه تمامی وقایعی که رخ داده باشند، تنها به برنامه‌های خودشان فکر می‌کردند. در برخی موارد هم آن‌ها به خاطر موفقیت‌های گذشته‌شان، گرفتار کوری غرور شده بودند و نشانه‌ها را نمی‌دیدند. این ناشی از آرزوگرایی است که واقع‌بینی را کم‌رنگ می‌کند. به زبان تفکر سیستمی، این مدیران در دام ذهنیت خودشان افتاده بودند.

ارزیابی پیوسته، یکی از الزامات در دوران متغیر کنونی است. نتایج این ارزیابی‌ها، از بهترین منابع برای یادگیری فردی و سازمانی محسوب می‌شوند.

در پایان این‌که باید توجه شود که تفکر سیستمی مانند اکسیری برای حل تمام مشکلات نیست. چک‌لیستی وجود ندارد که بر اساس آن بررسی شود که آیا همه رهبران هم به جزء توجه دارند و هم به کل. تفکر سیستمی یک نگرش است که دارای مفاهیمی است. برخی از این مفاهیم عبارت‌اند از:

- به جای تمرکز بر فرایندها و رویه‌ها، بر هدفی تمرکز کنید که سیستم به خاطر آن به وجود آمده است
- فهم روابط علت و معلولی برای درک یک سیستم پیچیده اجتماعی، کافی نیست. برای فهم پویایی یک سیستم، تأمل در بازخوردها و الگوهای رفتاری، نتیجه بهتری دارد
- بر کل بیشتر توجه داشته باشید تا بر اجزا
- مشغله زیاد یا انجام کارهای زودبازده، بر نگرش سیستمی تأثیر مخربی دارد
- رهبران باید به آنچه اتفاق می‌افتد، توجه بیشتری داشته باشند تا آنچه که مایل‌اند اتفاق بیافتد.

منبع:

http://www.au.af.mil/au/awc/awcgate/dau/ree_mj06.pdf

پست‌مدرنیسم به روایت برمن

نسرین پورهمرنگ

۱۹۶۸ و شکست این جنبش‌ها، زمینه‌ساز پست‌مدرنیسم اجتماعی در فرانسه شد و متفکران برجسته پست‌مدرنیسم بمانند میشل فوکو، ژاک لاکان، رولان بارت، ژان فرانسوا لیوتار، ژاک دریدا، ژولیا کریستوا و ژان بودریار را باید برآمده از جریان‌های اجتماعی همین دوره دانست. نکته قابل توجه این‌که اغلب این روشن‌فکران، خود از انقلابیون و رادیکال‌های دهه ۱۹۶۰ بودند اما آنان گناه رادیکال‌گری خود را به گردن آن چیزی می‌اندازند که دریدا آن را «متافیزیک حضور» می‌نامد. به این معنا که یگانه شمردن ذات و تجربه انسان‌ها، متافیزیک غلطی است که پایه و مبنای حقوق بشر غربی شده است و در این یکسان‌شماری بسیاری از اختلافات و تفاوت‌های آدمیان نادیده گرفته شده است. از جمله تفاوت‌هایی که آنان مد نظر دارند؛ جنسیت، نژاد و قومیت است. اما اختلافات دیگر از قبیل طبقات و ملیت و مذهب چندان مورد توجه آنان نیست.

پست‌مدرنیسم همان‌گونه که لیوتار می‌گوید، گریزی است از «محو و مستحیل

و خشونت و تروریسم را از دستاوردهای آن بدانند که مقولاتی چون روشن‌گری، انقلاب، اومانیسم و ایده حقوق بشر مورد آن‌هاست. در حالی که فرانسوی‌ها به کرانه رود راین می‌نگرند و هایدگر را می‌ستایند، اومانیست‌های آلمانی نظیر هابرماس، نگران بازگشت بربریت به سراسر اروپا هستند. جنبش‌های پست‌مدرنیستی امروز در قالب گروه‌های فمینیستی، طرف‌داران محیط زیست، سبزه‌ها و طرف‌داران صلح و خلع سلاح هسته‌یی و... فعال هستند، اما پرسش برمن از پست‌مدرن‌ها یا این پیش‌شرط این است که اگر ایده‌های مربوط به عدالت، برابری، انسانیت و حقوق بشر فاقد زمینه و بستر لازم هستند، پس چرا کسی که عضو این گروه‌ها نیست، باید خود را با آن‌ها وفق داده و به تأیید و حمایت از آنان برخیزد و به ادعای آنان مبنی بر مورد سوءاستفاده قرار گرفتن‌شان اهمیت قابل‌شود! چرا؟! برمن، سپس موضوع دیگری را پیش می‌کشد؛ مبارزه برای دستیابی به حقوق بشر در اواخر دهه ۸۰ و اوایل دهه ۹۰

مارشال برمن، استاد دانشگاه نیومکزیکو بود. پیش از این، کتاب ارزشمند «تجربه مدرنیته» از وی به زبان فارسی برگردان شد که بسیار مورد توجه خواننده‌گان فارسی‌زبان و دنبال‌کننده‌گان مباحث مدرنیته قرار گرفت. نوشتار زیر، بررسی توضیحات و آرای برمن درباره ایده پست‌مدرنیسم است.

پست‌مدرنیسم، پیکره پیچیده و درهم‌تنیده‌یی است که از چهار دهه پیش به این سو (اواخر دهه ۱۹۶۰) سر برآورد و هنوز سال‌های پویایی خود را طی می‌کند. برمن نیز مانند بقیه صاحب‌نظران، خاستگاه پست‌مدرنیسم را در معماری به ویژه در ایالات متحده جست‌وجو می‌کند و تسری آن به حوزه علوم اجتماعی در فرانسه را از این رهگذر می‌داند. عطف توجه به صورت و اشکال گذشته و درهم آمیختن آن‌ها با یافته‌های جدید، سبب پدیداری فضاهایی در معماری شده است که بسیار پیچیده، استعاری، رمزگونه، متناقض و

چندوجهی است. این پدیدارهای رمزگونه و چندوجهی، بیان معضلات مفهومی و انسانی را دنبال می‌کنند. اما برمن درهم‌آمیزی گذشته و حال را یک نوآوری به حساب نمی‌آورد که آن را ایده محوری مدرنیسم در عرصه ادبیات و هنر می‌داند، یعنی اصول مونتاز. برمن گسست‌های رادیکال، براندازی، انقطاع، تخطی‌ها و فرارفتن‌ها و فرود آمدن‌ها در پست‌مدرنیسم را تنها یک خودارتنقادی پُرسروصدا و بی‌شرم‌وحیا می‌داند که ترجیح‌بندی است آشنا.

وی اوج پست‌مدرنیسم را در ساختمانی می‌داند که فیلیپ جانسون در اواخر دهه ۱۹۷۰ در نیویورک بنا کرد؛ آسمان‌خراش عظیمی که شامل سردرها و طاق‌های پشت سر هم در قسمت پایین و انتهایی ساختمان و پنجاه طبقه ساختمان بین آن‌ها بود. اگر چه ظرف یک دهه، این آسمان‌خراش مبدل به یک مخروبه شد، اما از وجه معماری پست‌مدرنیسم که بگذریم، وجه اجتماعی آن در فرانسه ظهور پیدا کرد. قیام‌ها و شورش‌های دانشجویی پاریس در سال

شدن ایده پیشرفت در درون عقلانیت و آزادی، و این گریز امکان‌پذیر نیست جز با نفی روایت‌های کلان و فراروایت‌ها و اصول تعمیم‌بخش. آنان نمی‌خواهند روایت داستان‌ها فراتر از خود انسان، به تاریخ فردی و جمع‌اش معنا ببخشند؛ چرا که اساساً لیوتار معتقد است معنا و حقیقت فقط در تجمع‌های خاصی از عقیده و هوش می‌تواند وجود داشته باشد و آن‌گاه لیوتار شک‌اندیشی خود را تا آن‌جا پیش می‌برد که می‌پرسد آیا اساساً انسان‌ها قادر به دانستن و شناختن چیزی یا قادر به انجام دادن کاری یا عملی هستند؟! در این‌جا برمن به کنایه می‌گوید که این خیزش ناگهانی از شک‌اندیشی به احکام پیشینی (یعنی فراروایت همان چیزی که پست‌مدرن آن را نفی می‌کند)، ویژه‌گی شاخص و بارز کل تفکر پست‌مدرن است. وقایع جنگ جهانی اول، دوم، فاشیسم، کمونیسم، واقعه هیروشیما و... کافی بود تا در کنار چرخش سریع فرانسه به سمت راست پست‌مدرن‌ها همه دستاوردهای عصر روشن‌گری را به باد انتقاد بگیرند

اروپای شرقی و چین. وی به تظاهرات پراگ و دانشجویان چینی و در میدان تیان آن من اشاره می‌کند. او این مبارزات را تلاشی جدی برای دست‌یابی به روایت‌های کلان یعنی حقوق بشر می‌داند. در حالی که پست‌مدرن‌ها آن را به امتیازخواهی قومی و قبیله‌یی و صنفی تقلیل می‌دهند. برمن آینده‌یی برای پست‌مدرن پیش‌بینی نمی‌کند؛ زیرا آن را بیشتر یک ذهنیت می‌داند تا یک نظریه. این ذهنیت آمیزه‌یی است از سفسطه‌ها، گرافه‌گویی‌ها، ایهام و ابهام، مجاز و تمثیل، کنایه و استعاره، تقلید و تصنع و دل‌مردگی و افسرده‌گی، کساد و رکود، نفرت و بیزاری، خسته‌گی مداوم و... در فضای چنین ذهنیتی، دیگر حادثه‌یی رخ نخواهد داد و اتفاقی به وقوع نخواهد پیوست. همه چیز از مدت‌ها پیش روی داده است و تهی و بی‌مایه‌گی است که عمق ژرفاها را پُر کرده است. اما برمن به زنان و مردانی امیدوار است که به عرصه‌های جدید گام می‌نهند و افق‌هایی جدید از ابداع و مهارت، پیش روی خود و دیگران می‌گشایند.

نوروز و جهان اسلام در طول تاریخ

غلام محمد محمدی

بخش دوم و پایانی

در تقویم یزدگردی به دلیل آن که کیبسه کردن رعایت نمی‌شد، جشن نوروز همیشه با اول حمل و نقطه اعتدال ربیعی مصادف نمی‌گردید، بلکه مانند ماه‌های قمری در تمام فصول سال در گردش بود. اما متوکل خلیفه عباسی در ۲۴۳ هـ ق و بعد معتضد بالله در ۲۸۲ هـ ق برای این که نوروز را به موضع اصلی آن یعنی اعتدال اول حمل برگردانند، محتاج کیبسه کردن شدند و از زمان یزدگرد سوم تا زمان خودشان حساب نموده و کیبسه نموده، نوروز در محل اصلی خود یعنی اعتدال یا اول فروردین قرار گرفت. (۱۴)

در زمان سلطان جلال‌الدین ملک‌شاه سلجوقی (۴۷۱ هـ ق) بازم کیبسه اعمال شده، هجده روز را کیبسه کرده در نصف‌النهار آن روز آفتاب در اول درجه حمل (فروردین) قرار گرفت که ختم ماه اسفند (حوت) را «نوروز جمشیدی» می‌خوانند.

جشن نوروز در یک حوزه تمدنی بزرگ که اکثریت آن‌ها کشورهای اسلامی هستند، برگزار می‌گردد و اکنون نیز برگزار می‌گردد. در کتاب «صبح‌الاعشا» درباره جشن نوروز در مصر چنین آمده است: «... از عیدهای مشهور قبطیان مصر، جشن نوروز بوده است. قبطیان، این جشن را به‌طور خاص با اسم و رسمش برگزار کردند و به شادمانی می‌پرداختند... آن چه که تا اکنون (۷۹۱ هـ ق) است، در کشور مصر معمول بوده است.

در دوره خلافت عثمانی ترکیه از قرن ۱۲ هجری قمری، جشن نوروز یک جشن رسمی در دربار عثمانی‌ها شناخته می‌شد. در زمان سلطان احمد سوم، جشن نوروز یکی از جمله چهار عید معمول بوده است. در عراق، سوریه و سایر متصرفات عثمانی، جشن نوروز از توجه به دور نبود. در گاه‌نامه‌ها و تقویم‌های سوری و لبنانی در ستون وقایع ایام «جشن نوروز سلطانی» یک روز بعد از نوروز رقم خورده است.

در یک تقویم که از سال ۱۱۹۷ هـ ق به‌جا مانده است، این شعر نوروزی به چشم خورد: یا رب که ترا همیشه نوروز بود اقبال به کام بخت پیروز بود احباب ترا نصرت فیروزی باد اعدای ترا بخت جان‌سوز بود (۱۵)

هم‌چنان در ترکیه عثمانی، زمانی که مرکز خلافت اسلامی نیز بود، نوروز به عنوان یکی از محدود روزها جشن گرفته می‌شد. در این روز، حکیم‌باشی در دربار خلافت، معجون مخصوصی که به نام «نوروزیه» یاد می‌شد، برای امپراتور و درباریان تهیه می‌نمود و گفته می‌شد که این معجون از ۴۰ نوع ماده گیاهی، طبی و میوه‌جات ساخته می‌شد که برای بسیاری از بیماری‌ها شفابخش و نیروبخش بوده است. (۱۶)

بعد از تجزیه ترکیه عثمانی و از بین رفتن مرکز خلافت اسلامی و ایجاد ترکیه نوین، از اهمیت جشن‌های نوروزی کاسته شد. اما گردهای ترکیه مانند گردهای عراق و ایران و بعضی مناطق دیگر ترکیه، به برگزاری جشن نوروز تا اکنون ادامه داده‌اند. با گرایش ترکیه به اسلام در سال‌های اخیر، این کشور با کشورهای اسلامی روابط نزدیک‌تری برقرار کرده و دولت ترکیه برگزاری جشن نوروز را رسمی اعلام نموده و از سال ۲۰۰۵ م به بعد، طی بخشنامه‌ی، برگزاری جشن نوروز را رسمیت بخشیده است. (۱۷)

در کشور عراق، ۵ روز به عنوان جشن نوروز تعطیل عمومی بود. در دوران صدام حسین به نسبت عرب‌گرایی و داشتن افکار ناسیونالیسم عربی وی، جشن نوروز کم‌رنگ برگزار می‌شد. اما کردهای عراق به برگزاری جشن‌های نوروز هم‌چنان پایند بوده و هستند. در سال ۱۳۲۵ خورشیدی (۱۹۴۶ م) به دستور انگلیس‌ها از سوی دولت عراق که زیر قیمومیت انگلیس بود، برگزاری جشن نوروز قذغن شد، سربازان دولتی بالای مردم شلیک کردند که آن‌ها متواری، شهید و مجروح شدند. بازم دولت مجبور شد زیر فشار عامه عقب‌نشینی کند. (۱۸)

در کشور هندوستان دوره حکمرانی بابریان در کتاب تزک بابر به خط ولایت علی خلف (ص ۶۳۶) آمده است: «در سال ۱۱۹۱ نماز عید در کنار دریای گوین گزارده شد که در آن سال نوروز و عید نزدیک هم آمده

بودند. جشن نوروز باشکوه برگزار شد. گل‌بدن بیگم دختر بابر در کتاب همایون‌نامه می‌گوید: «بعد از نوروز ۱۷ روز مردم همایونی می‌کردند. لباس‌هایی نیز می‌پوشیدند و قریب سی چهل دختر را حکم شد که لباس‌های نیز بپوشند و برکوه‌ها برآیند. همه در یک نوروز بر کوه هفت دادامان برآمدند.»

نوروز در عهد اکبرپادشاه بسیار باشکوه برگزار می‌شد. در این سال، دیوارها و ستون‌های ایوان‌ها و دولت‌خانه عام و دولت‌خانه خاص را میان امرا تقسیم نمودند و کمال زینت دادند و به نوعی آراستند که نظاره‌گران از مشاهده آن حیرت‌زده شده بودند و صحن بارگاه دولت‌خانه را با سامیانه‌های زردوزی و زربفت ترتیب داده، تخت از طلا و مرصع به یاقوت ولایی در آن نهاده و اشک فردوس برین ساختند. (۱۹)

مدت ۱۸ روز این منازل دل‌گشا آراسته می‌بود. شب‌ها فانوس‌های رنگه می‌آراستند و بنده‌گان حضرت هر روز و شب یک‌بار یا دوبار تشریف فرموده، اهل نعمه فارس و هند در ملازمت می‌بودند. به هر یک امرا و اهل خدمت، عنایات خسروانه به ظهور می‌رسید، بازار فتح‌پور و اگره را آینه‌بندی می‌نمودند و خلایق از اطراف و جوانب، به تماشای جشن عالی می‌آمدند. (۲۰)

جهانگیر در تزک خود معروف به جهانگیرنام در ص ۹۲ می‌نویسد: «اولین نوروز از جلوس همایونی‌ام بود، فرمودم که دیوارهای دولت‌خانه خاص‌و عام را به دستور زمان والد بزرگوارم در اقمه نفیسه گرفته، آیین در عنایت زیب و زینت بسته، از روزهای اول نوروز تا شانزدهم درجه حمل که روز شرف بود، خلایق داد عیش و کامرانی دادند... فرمودم هر کس از مکفیات و مغیرات آن چه می‌خواستند باشد، بخورد منع و مانعی نباشد... و این حالت تا ظهور سال یازدهم سلطنت هم‌چنان ادامه داشت و دیوان خانه‌های خاص و عام هم‌چنان آراسته بود.» (۲۱)

در مورد جشن نوروز در صفحه ۶۸۱ پادشاه‌نامه اثر عبدالحمید لاهوری آمده است: «در عهد شاه جهان در سال ۱۰۵۰ هـ ق جشن فروردین و آغاز عهد شباب روزگار از فیض گلشن خلقت و کامرانی سرسبز گشته و پژمرده‌گان چمن روزگار زنده شده‌اند. جشن مسرت‌افزای نوروز به اهتمام کارگزاران کارخانه سلطنت و در صحن دولت‌خانه خاص‌و عام سایه‌بانی مانند عرش بلندمکان و چون آسمان فراخ‌دامان برافراشتند. در دیوارها مخمل زربفت و پرده‌های فرنگی و دیبایهای رومی و چینی و ایرانی آرایش دادند که عقل دشوارپسندان عالم را به حیرت انداخت...»

اما اورنگ‌زیب، پادشاه متحجر و متعصب هند، نوروز را برانداخت و به جای آن هر سال در ماه رمضان که تیر کرامت بحر مبداع سال مجدد از سنین این دولت میمنت قرین است، جشن شاهانه و بزم خسروانه ترتیب دهند، و آن را به نام پادشاه متصل ساخته آن را به جشن «نشاط افروز» مسما ساختند. (تاریخ اورنگ‌زیب، تألیف محمدبخت‌آورخان، به تصحیح ساجده علوی، ص ۶۵۱ جلد اول)

همین‌طور، ماوراءالنهر از جمله سمرقند، بخارا و سایر شهرهای اسلامی پار دریا، جشن نوروز در طول تاریخ، باشکوه تمام‌تر تجلیل شده است؛ از جمله دربار عبدالله خان ازبک (۹۹۶ هـ ق) جشن نوروز در کنار شهر در موضعی مجلل برگزار گردید، امرا و سرداران و سایر لشکریان به پابوس اشرف سرفراز شده، جشن عظیم برپا نمودند. (۲۲)

بعد از فروپاشی اتحاد شوروی و ایجاد دولت‌های مستقل در آسیای مرکزی، آیین‌های گذشته دوباره احیا گردید. امروز در کشور تاجیکستان ۵ روز، در ایران اسلامی ۱۳ روز و در قرقیزستان نوروز را یک روز به‌طور رسمی جشن می‌گیرند. در ترکمنستان جشن نوروز جشن ملی اعلام گردیده است. در ازبکستان از عمده‌ترین جشن‌ها، جشن نوروز است. در قزاقستان جشن نوروز رسماً برگزار می‌شود و نوروز را روز پاک، نیکو و مقدس می‌شمارند و آن را به بهترین وجه گرمی می‌دارند. (۲۳)

منابع:
۱- گسر، جوزف. آیین‌های بزرگ جهان (از یادداشت‌های شخصی نویسنده)
۲- ماهنامه، نامه خراسان، شماره اول، ۲۵ حوت ۱۳۹۰ خورشیدی (مقاله صابر جنبش)
۳- همان
۴- روزنامه ایران، ۲۸ اسفندماه ۱۳۸۲ خورشیدی، تهران، شماره مسلسل ۲۷۵۴، ص ۱۸
۵- روزنامه راه نجات، ۱۳ حوت ۱۳۸۸ خورشیدی، کابل
۶- کتاب درسی، تاریخ صنف یازده، مولفان: دکتر فاروق انصاری، عبدالغیاث غوری، عبدالملک عابد، سال ۱۳۹۰ خورشیدی، ناشر: وزارت آموزش و پرورش، ص ۳۳
۷- همان
۸- روزنامه همشهری، مورخ ۲۶ اسفند ۱۳۸۱ خورشیدی، تهران (مقاله گروه فرهنگی روزنامه)
۹- همان
۱۰- هفته‌نامه پیام مجاهد، ۸ حمل ۱۳۸۷ کابل، (مقاله

- دکتر محی‌الدین مهدی در پیوند به فلسفه طبیعی (نوروز)
۱۱- همان
۱۲- کتاب درسی صنف ۱۱؛ هفته‌نامه پیام مجاهد، ۸ حمل ۱۳۸۷، کابل
۱۳- هفته‌نامه پیام مجاهد، ۸ حمل ۱۳۸۷، کابل
۱۴- همان
۱۵- جاوید، پروفیسور، دکتر عبدالاحمد، نوروز خوش‌آیین، ص ۶۸
۱۶- روزنامه ایران، مورخ ۲۸ اسفند ۱۳۸۲ خورشیدی، تهران
۱۷- همان.
۱۸- همان.
۱۹- جاوید، دکتر عبدالاحمد. نوروز خوش‌آیین، ص ۶۹
۲۰- همان
۲۱- همان
۲۲- همان اثر بالا، ص ۷۴ (به نقل از خلاصه التواریخ، قاضی احمد قسمی به ترجمه هانس مولر، چاپ ۱۹۶۴ م)
۲۳- روزنامه ماندگار، ۲۹ حوت ۱۳۹۰ خورشیدی، کابل؛ و روزنامه ایران، ۲۸ اسفند ۱۳۸۲ خورشیدی، تهران.

مرد خودمدار

شعری از استاد جدیری و جودی در سوگ مارشال محمدقسم فهم

ای مرد پاسدار جهاد و مقاومت
فرزانه نامدار جهاد و مقاومت

ای راه و رهبر خط مسعود قهرمان
سرلشکر تبار جهاد و مقاومت

ای قدره‌ان گامه و شمشیر در تیرد
شخص پرافتخار جهاد و مقاومت

عشق و خردگرایی و امید دانستی
در کار و کارزار جهاد و مقاومت

شخصیت تو بود درون گیر کار دهنر
در زنده‌گی حصار جهاد و مقاومت

چسبندگی آنکه شکست ولی هست جان تو
فیروزی پایدار جهاد و مقاومت

اندیشه و شجاعت تو بود و هست و باد
در رژیمت شکار جهاد و مقاومت

طوفان روزگار تیردست از جلد کبری
ای دژ استوار جهاد و مقاومت

رویشته پیکر تو آنکه زیر خاک شد
چانت بود وقار جهاد و مقاومت

خودخواه تسلط مناصب اعلی و عالی‌ات
ای مرد خودمدار جهاد و مقاومت

رفتی و دلخ خویش به دل‌ها گذاشتی
ای شمع تابدار جهاد و مقاومت

در روز ماتم تو سپهرش کشته‌اند
بوم و پر دیار جهاد و مقاومت

تا قام عشق و عزت و آزاده‌گی به‌جاست
هستی تو یاد کار جهاد و مقاومت

محمد یونس قانونی

معاون اول ریاست جمهوری شد

محمد یونس قانونی که روز گذشته با اکثریت آرای اعضای مجلس نماینده‌گان به‌حیث معاون اول ریاست‌جمهوری برگزیده شد، پس از چاشت روز سه شنبه مراسم تحلیف خویش را در حضور رئیس‌جمهور به‌جا آورد.

براساس خبرنامه ارگ، پس از مراسم تحلیف، حامد کرزی برای محمد یونس قانونی معاون اول ریاست جمهوری، سمت جدیدش را تبریک گفت و برایش از درگاه خداوند ج در راستای خدمتگذاری به وطن و مردم افغانستان، موفقیت آرزو نمود.

سپس رئیس‌جمهور کرزی، معاون جدید اول ریاست جمهوری را تا دفتر کارش همراهی کرده، وی را بر کرسی معاونیت اول ریاست جمهوری نشاناد.

در این مراسم محمد کریم خلیلی معاون دوم ریاست جمهوری، رئیس مجلس، دادستان کل، رئیس کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی، معاون مجلس سنا، شماری از وزرا، وزیر مشاوران و تعدادی از اعضای دادگاه و کمیسیون انتخابات، حضور داشتند.

روز گذشته رای گیری برای تأیید آقای قانونی، به خواست بیش از ۱۵۰ تن از نماینده‌گان به شکل علنی صورت گرفت و آقای قانونی به اتفاق آرای نماینده‌گان حاضر در مجلس برای این پست انتخاب شد.

ریاست جمهوری افغانستان، یونس قانونی را با توافق رهبران جهادی به عنوان نامزد معاونت اول ریاست جمهوری تعیین کرد.

آقای کرزی در سخنرانی کوتاهی در مجلس نمایندگان گفت: «من محمد یونس قانونی را شخص متعهد، وطن دوست و صادق می‌دانم و از سال ۱۳۶۰ شناخت کامل از وی پیدا نموده‌ام. من مطمئن هستم که قانونی می‌تواند با این جانب و کریم خلیلی معاون دوم من، امور دولت داری را در مدت باقی مانده به خوبی انجام دهد و از شما می‌خواهم تا قانونی را رای

اعتماد داده ما را کمک و همکاری نمایند».

رئیس‌جمهور همچنین در سخنانش مرگ مارشال فهیم معاون اول ریاست جمهوری را یک ضایعه بزرگ دانست.

پس از رای اعتماد نماینده‌گان، محمد یونس قانونی به سخنرانی پرداخت.

محمد یونس قانونی مرگ مارشال فهیم را ضایعه جبران ناپذیر خواند و گفت: مرگ آقای فهیم به عنوان از دست دادن یک استوانه دولت خلای بزرگی ایجاد کرد.

آقای قانونی خطاب به نماینده‌گان مجلس افزود: «از خانه ملت صدای وحدت ملی بلند است و شما این را ثابت کردید که خانه ملت به حیث اعضای یک خانواده عمل می‌کند؛ به دوست و همصنف خودتان اعتماد کردید؛ تشکر می‌کنم».

او بیان داشت: هر آنچه در توان دارد و از وی توقع می‌رود مطابق قانون اساسی کشور در مدت باقی مانده دوره ریاست جمهوری ادای مسولیت خواهد کرد.

آقای قانونی خاطر نشان کرد: در فاصله اندک باقی مانده به حیث یک تیم واحد با رئیس‌جمهور کرزی و محمد کریم خلیلی از بیشتر شدن بحران در کشور جلوگیری می‌کند.

همچنین آقای قانونی انتخابات پیش رو را یک آزمون بزرگ ملی عنوان کرد و افزود: «انتخابات آزمون بزرگ فرا راه ملت است؛ ما از طریق کمیسیون‌های انتخاباتی تلاش می‌کنیم که مردم افغانستان از این آزمون موفق بدرآیند؛ ما از پس لرزه‌های انتخابات نگرانیم و نمی‌گذاریم کشور به بحران کشیده شود؛ صدای یکپارچگی مردم افغانستان را بلند خواهیم کرد».

او تا ختم دوره ریاست جمهوری حامد کرزی در این مقام خواهد بود.

محمد یونس قانونی از حامیان طرح اجندای ملی است. طرح اجندای ملی از جانب احمدولی مسعود

ارایه شده است.

آقای قانونی اخیراً در کنفرانس بزرگ اجندای ملی که با حضور اکثر نامزدان ریاست‌جمهوری در کابل برگزار شده بود، طرح اجندای ملی را یگانه طرحی دانست که می‌تواند برای خروج از بحران کنونی موثر واقع شود.

آقای قانونی در آن نشست گفته بود که انتخابات آینده ریاست‌جمهوری سرنوشت امروز و فردای افغانستان را رقم خواهد زد.

او گفت که منطق و روح اجندای ملی برگزاری یک انتخابات سالم و دموکراتیک و سپس پیامد این انتخابات می‌باشد.

آقای قانونی همچنان گفته بود: «طرح اجندای ملی یگانه طرح برای خروج از بن بست کنونی می‌باشد؛ دیگر طرحی وجود ندارد و اگر وجود هم داشته باشد، تا اکنون مطرح نشده است و ما چرا باید از این طرح حمایت نکنیم؟»

انتخابات ریاست جمهوری آینده در شانزدهم برگزار می‌شود و حد اکثر تا ۶۰ روز پس از آن قدرت به رئیس‌جمهوری بعدی تحویل داده خواهد شد.

مطابق اصل ۶۸ قانون اساسی، آقای کرزی نامزد جدید معاونت اول ریاست جمهوری را به مجلس نماینده‌گان پیشنهاد کرد.

آقای قانونی پیش از این نماینده کابل در مجلس نماینده‌گان بود و در دوره پیشین قانونگذاری، رئیس این مجلس بود.

او از اعضای ارشد جمعیت اسلامی است و عمدتاً در سیاستگذاری‌های غیرنظامی این حزب نقش داشته است.

محمد یونس قانونی در کابینه‌های قبلی آقای کرزی در سمت‌های وزارت داخله و معارف کار کرده است.

احتمال برگزار نشدن...

از ۱۸ ولسوالی ولایت غزنی تنها پنج ولسوالی آن امنیت نسبی دارد و سایر ولسوالی‌ها با تهدیدات امنیتی مواجه است و امکان برگزاری انتخابات در این ولسوالی‌ها وجود ندارد.

او تأکید کرد، صندوق‌های رای‌دهی به مراکز ولسوالی‌ها فرستاده می‌شود؛ درحالی‌که مردم به دلیل تهدیداتی که از سوی طالبان وجود دارد، برای رای‌دهی به مراکز نخواهند آمد.

این سناتور سابق افزود، طالبان در ۱۳ ولسوالی ولایت غزنی به مردم اخطار داده اند که نباید در انتخابات شرکت کنند؛ بنابراین امکان اینکه تقلب در این ولایت صورت گیرد، بسیار بالا است.

به گفته دکتر زاهدی، ممکن اکثریت مردم ولایت غزنی به دلیل تهدیدات طالبان در انتخابات شرکت نکنند؛ اما چون حکومت در صدد تقلب است، بنابراین صندوق‌ها را به مراکز ولسوالی‌ها فرستاده است.

این سناتور سابق تصریح کرد، حتا راه‌های پنج ولسوالی‌یی که تقریباً در آن امنیت تأمین بود، نیز از چند روز بدین سو مسدود است و طالبان به مردم اجازه آمدن به مرکز ولایت را نمی‌دهند.

در همین حال، چمن شاه اعتمادی عضو مجلس نماینده‌گان می‌گوید: «در سه روز گذشته طالبان اعلامیه‌هایی را در غزنی نشر کرده‌اند که تمامی راه‌های مواصلاتی ولسوالی‌های چاغوری، مالستان و سرباز تا اطلاع بعدی مسدود است».

او تأکید کرد: «به این معنا که هیچ کس حتا افراد عادی حق عبور و مرور از این ولسوالی‌ها را ندارند؛ اما جای تأسف است که مقامات محلی تا اکنون هیچ نوع اقداماتی در این خصوص انجام ندادند».

این نماینده غزنی افزود: «سه روز می‌شود که راه این سه ولسوالی مسدود است و در طی این سه روز هیچ کس از این ولسوالی‌ها به مرکز ولایت غزنی نیامده اند؛ بنابراین تمام این موارد نشان‌گر وضعیت بحرانی ولایت غزنی است».

به گفته اعتمادی، حکومت تنها در مراکز شماری از ولسوالی‌های غزنی تسلط دارد؛ بنابراین با توجه به این مسایل انتخابات آن گونه که ما انتظار داریم برگزار نخواهد شد.

این عضو مجلس تصریح کرد، در نا امنی هم زمینه تقلب بالا می‌رود و هم حضور مردم در انتخابات پر رنگ نخواهد بود؛ بنابراین در هر دو حالت نتایج انتخابات با چالش جدی مواجه خواهد شد.

او می‌گوید، اشخاص و تیم‌هایی که به نا امنی دلخوش کرده اند، بهره بیشتری از این وضعیت خواهند برد؛ اما اگر مقامات مسول می‌خواهند انتخابات سالم برگزار شود، پس باید برای ایجاد امنیت انتخابات تلاش کنند، زیرا هنوز هم برای تأمین امنیت روز انتخابات در ولایت غزنی فرصت باقی است.

اما نجیب دانش معاون سخنگوی وزارت امور داخله می‌گوید: «به جز ولسوالی ناونگ که با چالش امنیتی مواجه است، سایر ولسوالی‌های غزنی امن است و در تمامی ولسوالی‌های این ولایت، انتخابات برگزار می‌شود».

معاون سخنگوی وزارت داخله گفت: «برای تأمین امنیت انتخابات در ولایت غزنی، وزارت داخله تلاش بسیار کرده است».

دانش همچنان افزود، مناطق آسیب‌پذیر غزنی تحت پوشش امنیتی قرار گرفته و ما با تلاش خود اجازه نخواهیم تا دشمن برگزاری انتخابات را با چالش مواجه بسازد.

انتخابات ریاست‌جمهوری کشور به تاریخ ۱۶ حمل سال جاری یعنی تا کمتر از ده روز دیگر برگزار خواهد شد.

گرم شدن مبارزات انتخاباتی...

ریاست‌جمهوری نیز سفرش را به ولایت‌های شمال کشور آغاز کرد.

او روز دوشنبه در جمع هزاران تن از شهروندان پلخمیری مرکز ولایت بغلان به سخنرانی پرداخت. آقای رسول را در این سفر معاونانش همراهی می‌کردند.

زلمی رسول روز گذشته راهی ولایت کندز شد و در جمع کلانی از شهروندان کندز در خصوص برنامه‌هایش پس از پیروزی در انتخابات سخن گفت.

استاد سیاف

استاد عبدرب الرسول سیاف نیز کمپاین انتخاباتی‌اش را شدت بخشیده است. استاد سیاف روز گذشته در جمع هزاران تن از شهروندان هرات در خصوص مسایل مهم سیاسی و انتخاباتی صحبت کرد.

سخنرانی استاد سیاف از طریق طلوع نیوز به گونه زنده

پخش شد

او را در این سفر معاون اولش محمد اسماعیل خان نیز همراهی می‌کرد.

پیش از این، هزاران تن از مردم ولایت پروان طی گردهمایی حمایت‌شان را از تیم انتخاباتی عبدرب الرسول سیاف اعلام داشتند.

مقام‌های ولایت هرات گفته‌اند که از حمله بر تجمع هواداران استاد سیاف جلوگیری کرده‌اند.

اشرف غنی احمدزی

اشرف غنی احمدزی نیز به ادامه مبارزات انتخاباتی‌اش به ولایت جنوب شرقی پکتیا سفر کرد.

آقای احمدزی در این سفر خواستار حمایت مردم از تیم انتخاباتی‌اش شده است.

پیش از این آقای احمدزی در شماری از ولایت‌های دیگر نیز گردهمایی‌هایی را راه اندازی کرده بود.

داوود سلطانزوی یکی دیگر از نامزدان انتخابات

مشترک ما و آرزوی مشترک مان به صلح و تفاهم و عدالت بین المللی است.

غلامحسین دهقانی سفیر ایران در سازمان ملل نیز طی سخنانی ضمن تبریکی سال نو شمسی به میهمانان و شرکت کنندگان در این مراسم، جای گرفتن «روز جهانی نوروز» به‌عنوان مصوبه مجمع عمومی در تقویم سازمان ملل متحد را نشانه اهمیت این جشن با پیشینه‌یی سه هزار ساله دانست و افزود: امروزه بالغ بر سه صد میلیون نفر با گرایشات مختلف قومی و مذهبی

ریاست‌جمهوری به ولایت پکتیکا سفر کرده است. آقای سلطانزوی با سفرهایی در ولایات مختلف، در تلاش جلب توجه مردم به برنامه‌های انتخاباتی‌اش می‌باشد.

کمتر از ده روز به برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری باقی مانده است.

این درحالی است که همزمان با نزدیک شدن زمان برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری، حملات تروریستان طالب بر مراکز انتخاباتی و غیرنظامیان افزایش می‌یابد.

روز گذشته دفتر ساحه‌یی کمیسیون انتخابات در ولایت کابل آماج حمله مخالفان مسلح دولت قرار گرفت.

طالبان تهدید کرده‌اند که امنیت انتخابات افغانستان را اختلال می‌کنند؛ اما حکومت افغانستان همواره تأکید کرده است که گروه‌های تروریستی توان برهم زدن امنیت انتخابات را ندارد.

به نظر می‌رسد حملات مخالفان مسلح دولت از میزان حضور مردم در پای صندوق‌های رای‌دهی بکاهد.

این رویداد را گرامی می‌دارند.

نوروز از چهار سال بدین‌سو به عنوان جشن جهانی شناخته شده است که همه ساله از این روز در کشورهای حوزه تمدنی نوروز گرامی داشت به عمل می‌آید.

قرار است تا دو سه روز دیگر جشن جهانی نوروز با حضور رؤسای جمهور کشورهای همسایه و منطقه در کابل برگزار شود.

قرار بود این مراسم در تپه پغمان برگزار شود، اما به دلایل نامعلوم این مراسم در ارگ برگزار خواهد شد.

آن ۴ تروریست، به غیر از حاجی حبیب، بالای شخص دیگری هم شلیک کردند؟

متوجه نشدیم که در این زمان کی به کجا رفت، هر کس تلاش داشت که خودش را نجات دهد. زمانی که من یکی از آن‌ها را با جعبه نوشابه زدم، کبابی و یکی دو گارسون دیگر نیز موفق به فرار شدند. بعدا که به تهاکو رفته، همین کبابی که فردی ریش سفید بود، رویم را بوسید، تشکری کرد و گفت: اگر تو آن‌ها را نمی‌زدی، شاید ما هم کشته می‌شدیم.

زمانی که نیروهای امنیتی آمدند، شما کجا بودید؟

وقتی که نیروهای امنیتی آمدند، ما در تهاکو بودیم. ایوب سالنگی معین ارشد امنیتی نیز آمد و گفت که همه‌گی مطمئن باشید، ما هتل را تحت کنترل خود داریم و انتحاری‌ها را مهار می‌کنیم. سپس ما با معین امنیتی بیرون شدیم و جاهایی را که دیده بودیم، به معین امنیتی نشان دادیم. بعدتر، قطعات خاص پولیس نیز آمد و انتحاری‌ها مهار شدند.

د تاکنو کمپسیون باید د امنیتي گواښونو تعريف وکړي

د ولسي جرگې غړي او د تاکنو څارونکي بنسټونه وايي، چې په هېواد کې وروستي بریدونه به په تاکنو او په تاکنو کې د خلکو په گډون ناوړه اغېز وکړي.

تېره ورځ وسله والو مخالفانو په کابل کې د تاکنو په سیمه ییز دفتر برید وکړ. دغه راز د ځانمرگو بریدگرو یوه ډله په کونړ کې پر کابل بانک برید وکړ. په خوست کې په سرحدی پوستو برید وشو او په کندوز او فراه کې ځانمرگي بریدونه ترسره شول. دغو ټولو بریدونو له ځانه سره مرگ ژوبله درلوده.

د ازادو او عادلانه تاکنو بنسټ او د ولسي جرگې یوشمېر غړي وايي، چې دغه بریدونه په تاکنو ناوړه اغېز کوي.

د ازادو او عادلانه تاکنو د بنسټ ویناند محمدفهم نیمي ماندگار ورځپاڼې ته په مرکه کې وویل، چې په هېواد کې وروستیو بریدونو اندېښمن کړي او دا بریدونه به په تاکنو ډېر منفي اغېز وکړي.

د هغه په وینا، په هېواد کې روان ناسني او د بریدونو زیاتوالی به په رواني لحاظ د تاکنیزو کمپسیون په کارکوونکیو، د تاکنو په څارونکیو او رايه ورکوونکیو بده اغېزه وکړي؛ ((که دا بریدونه همداسې وي او زیا زیات شي نو دا به په خلکو منفي اغېز وکړي په ځانگړي ډول له رواني پلوه. څارونکي به کم شي، له تاکنو به ښه څارنه ونشي او د تاکنو د خپلواک او تاکنیزو شکایاتونو کمپسیونونو کارکوونکي به خپلو چارو ته په درست ډول رسیدگي ونشي کولای.))

د یاد بنسټ ویناند زیاته کړه، چې وسله والو په دې وروستیو کې په خورا مهمو ځایونو بریدونه وکړل او دا د دې ښکارندويي کوي، چې په استخباراتي برخه کې ستونزې شته، د امنیت تامین او د پېښو د مخنیوي لپاره سم پلانونه نشته.

د هغه په وینا، په دې بریدونو سره روښانه شوه چې په استخباراتي برخه کې کمزوري ډېره ده، چې نشي کولای د بریدونو مخه ونیسي.

دی له حکومت غواړي چې دې برخه ته پام وکړي او د تاکنو د پروسې امنیت خوندي کړي.

ښاغلی نیمي وايي، مهمه ستونزه دا ده چې د امنیتي ادارو او د تاکنو د خپلواک کمپسیون ترمنځ همغږي نشته او هغه شمېرې او ډاډنې چې د امنیتي ادارو له لوري ورکول کېږي،

د تاکنو د خپلواک کمپسیون له ارقامو او څرگندونو سره په ټکر کې دي.

ده له دواړو ارگانونو وغوښتل چې په خپلو منځونو کې همغږي رامنځته او یوه خبره وکړي.

د فیفا ویناند د تاکنو د خپلواک کمپسیون د چارواکيو هغو څرگندونو ته په اشارې چې په نا امنه سیمو کې به تاکنې ترسره نشي وویل، کمپسیون باید د نا امنی او د تاکنو پر وسې وړاندې د شته گواښونو تعريف وکړي.

ده زیاته: ((دا تعريف باید وشي چې له نا امنی نه د کمپسیون موخه څه ده؟ که ځانمرگي بریدونه وي دا خو په کابل کې هم کېږي، نو په کابل کې به تاکنې نه کېږي؟ امنیتي تهدیدات باید تعريف شي. که خبره دا وي چې په کومه سیمه کې وسله وال مخالفان راټول شوي او شمېر یې ډېری چې د تاکنو مخه نیسي نو باید امنیتي ځواکونو سره پرې خبره وشي. باید روښانه یې کړي.))

هغه د دې پوښتنې په ځواب کې چې ځینې خلک وروستی نا امنی د بهرنیو څارونکیو د وپړولو لپاره قصدي گڼي وویل، په دې اړه معلومات نه لري؛ خو د سرینا هوټل د برید له امله چې د تاکنو یو بهرنی څارونکی هم په کې ووژل شو، د تاکنو دوو بهرنیو څارونکیو بنسټونو خپل استازي له هېواده ایستلي دي.

نوموړی وايي، د دغو څارونکیو ایستل یوه درنه ضربه وه، ځکه راتلونکې تاکنې د بهرنی مشروعیت د تامین لپاره بهرنیو څېړونکیو ته اړتیا لري او که بهرنیان یې څارنه ونه کړي نو بهرنی مشروعیت تامین به یې ستونزمن وي. هغه وویل: « بهرنی هېوادونه د تاکنو د

خاک، خون و خاکستر؛...

فرزندان شان با آن مواجه نشوند. اما این که دولت ما و به خصوص معارف در این زمینه چه کرده اند، وضعیت تعلیمی مکاتب، رسیده گی به وضعیت پرورشی و آموزشی متعلمان و هم چنین فساد گسترده یی که معارف و ارگان های مربوط به آن را بی نصیب نگذاشته است، خود گواه وضعیت بغرنج آموزش و پرورش در کشور ما است.

وقتی به حجم وسیعی از شاگردان مکاتب می نگریم که هر روز صبح و شام در حال رفت و آمد به مکتب هستند و پربارترین ساعات عمرشان را در آنجا می گذرانند، افسوس می خوری که چرا بعد از گذشت یک دهه هنوز ما نظم، انسجام و یک برنامه قوی و مدون برای بهبود وضعیت تعلیمی کشور نداریم. آیا غیر از این است که اگر معارف ترمیم نشود و اگر سیستم درسی یک کشور پا به پای نیازمندی های عصر و زمان خود حرکت نکند، هرگز نمی توان یک رشد و انکشاف پیشرو و بالنده را شاهد بود؟ آیا می توان بدون یک سرمایه گذاری درست بر روی سیستم درسی و آموزشی کشور صحبت از توسعه یافته گی و پیشرفت داشت؟ آیا بدون تأمین امنیت مکاتب و جان معلمان، می توان باورمند بود که این همت و انگیزه خودجوش مردم برای نجات و رهایی از چنگال بی سوادگی و تاریکی فراگیر، خواهد توانست افق روشنی را برای جامعه ما رقم زند؟

هغه وايي، دا بریدونه او نا امنی د خلکو په روحیه ډېره بده اغېزه کوي او له خلکو یې وغوښتل چې په تاکنو په پراخ ډول گډون وکړي.

د نوموړې په وینا، چې په تاکنو کې د خلکو پراخ گډون به د افغانستان د دښمنانو او هغو کسانو لپاره چې نه غواړي په افغانستان کې تاکنې ترسره شي، یوه درنه څپره وي.

مېرمن عزیز وروستیو بریدونو ته اشارې وویل، چې دا بریدونه د افغان ځواکونو کمزوري نه بښي؛ بلکې د ځانمرگو بریدونو مخنیوی په ټوله نړۍ کې گران کار دی؛ خو افغان ځواکونو ورته تل خپله سینه سپر گرځولي ده.

هغې زیاته کړه، چې وسله والو مخالفانو له یوه کال راهیسې د تاکنو د گډوډولو لپاره چمتووالی نیولی دی؛ خو امنیتي ځواکونه او افغان ملت یې باید پر وړاندې ویش اوسي او په تاکنو کې گډون وکړي.

اولویت های کاری خود قرار داده و برای بهبود وضع آن و رسیدن به یک وضعیت مطلوب دست به کار شوند.

مردم آماده همکاری برای بهبود بخشیدن به وضعیت معارف هستند؛ چرا که بدون شک تعلیم و تعلم، امروز به صورت یک نیاز جدی و همه گانی مطرح است و همه به این باورمندی رسیده اند که فقط در سایه مبارزه با جهل و بی سوادگی است که می توان جامعه را از این وضعیت فلاکت بار نجات داد. جامعه یی که سراسر درگیر تعصبات و کج فهمی ها و سوء تفاهم ها به یکدیگر است، به برکت یک سیستم و نظام تعلیمی وحدت آفرین و کاربردی می تواند با تغییر ذهنیت ها، رفتارها را تغییر دهد. و ما نیازمند این تغییر و اصلاحات بنیادین هستیم که برای رسیدن به آن، سرمایه گذاری جدی بر روی نسل امروز و به خصوص آینده، از ضرورت های مبرم است.

توجه به کیفیت آموزش، و تعریف و طراحی یک سیستم کارآمد که با توجه به واقعیت های جامعه ما ایجاد و طراحی شده باشد، یگانه راهی است که می تواند ما را از افتادن به دام کج اندیشی ها و سوء تفاهماتی که بیشتر بر اثر عدم شناخت از هم و درباره هم ناشی می شود، نجات دهد. یکی از محورهای وحدت آفرین در یک جامعه پراکنده و متنوع از لحاظ قومی و نژادی مثل افغانستان، بدون شک معارفی قدرت مند و نظام آموزشی توانمندی است که از همان ابتدایی ترین قدم های آموختن، و قلم به دست گرفتن، الفبای وحدت و یکدلی و هم رنگی را بیاموزاند و بر روی تعصبات و افراطیت ها خط بطلان بکشد.

تا روزی که معارف ما، مکاتب و فضای تعلیمی ما، آکنده باشد از روایت خاک و خون و خاکستر، و تهدیدهای فزاینده یی که آموختن و قلم به دست گرفتن برای دشمنان وطن، مساوی با سلاح به دست گرفتن و اعلان جنگ دادن با آنان باشد، هرگز نخواهیم توانست صلح و ثباتی رضایت بخش را تجربه کنیم. تا روزی که در فضای درسی ما افراطیت موج بزند و تعصبات دامن زده شود و فساد در آن لانه کند، معارف همواره روایت تلخی از خاکستری است که ماحصل یک عمر آتش به خرمن آرزوهای پدران و مادران ما انداختن بوده و قرار است که فرزندان ما میراثدار آن باشند!

حمله طالبان بر دفتر ساحه یی

کمیسیون انتخابات کابل

تروریستان طالب روز سه شنبه یک دفتر محلی کمیسیون انتخابات را در منطقه دارالامان کابل هدف حمله انتحاری قرار دادند.

صدیق صدیقی سخنگوی وزارت داخله گفت که مجموعاً ۹ تن به شمول ۵ مهاجم در این حمله کشته شده اند که در میان آنها ۲ پولیس، یک کارمند کمیسیون انتخابات و یک نامزد شورای ولایتی بوده اند.

حشمت الله ستانکزې، سخنگوی پولیس کابل گفت که این انفجار ناشی از یک حمله انتحاری در نزدیکی دفتر محلی کمیسیون مستقل انتخابات بود. احمد شریف، یک کارمند دولت که شاهد عینی حادثه بود، گفت که ابتدا صدای دو انفجار و سپس صدای تیراندازی شنیده شد.

خانه اشرف غنی احمدزی نیز در نزدیکی محل حمله قرار دارد، اما یک عضو ستاد انتخاباتی او گفت که احمدزی در هنگام وقوع این حادثه در خانه نبوده است: «حمله به خانه داکتر اشرف غنی احمدزی نبود. هدف ساختمان مجاور بود». نور محمد نور، سخنگوی کمیسیون مستقل انتخابات گفت که مقام های امنیتی به آنها خبر داده اند که احتمالاً دفترشان هدف این حمله بوده است: «ما با کارمندان خود در این دفتر صحبت کرده ایم، همه آنها سالم و در زیرزمینی می باشند».

گروه طالبان مسوولیت این حمله را به عهده گرفته است. در یک حمله جداگانه در همین روز در اسعد آباد مرکز کتر گروه انتحاری طالبان نماینده گی یک بانک را مورد حمله قرار دادند. عبدالحبيب سيد خيلي، فرمانده پولیس ولایت کتر گفت: «یک مهاجم در پیش روی دروازه ورودی دفتر کابل بانک در شهر اسد آباد خود را انفجار داد، دو پولیس محافظ بانک را کشت و دو تن از کارمندان بانک را زخمی کرد».

سید خیلی گفت که دو مهاجم دیگر وارد ساختمان بانک شدند و به تیراندازی شروع کردند. به گفته او قسمتی از ساختمان بانک آتش گرفته است.

آقای مشعل از سهل انگاری نگهبانان هتل که مربوط به یک شرکت خصوصی امنیتی بودند، نیز به شدت انتقاد کرد.

او گفت تحقیقات نشان می دهد که مهاجمان سلاح کمتری و نیز هر نفر هشتاد فشنگ را در کفش های خود جابجا کرده بودند ولی با وجود آن توانستند وارد هتل شوند.

پیش از این یکی از مسوولان امنیتی سرینا گفته بود که مهاجمان قبلاً هم چندبار به هتل آمده بودند.

اما آقای مشعل می گوید تصاویر ضبط شده در دوربین های هتل نشان می دهد که مهاجمان نه تنها با هتل سرینا بلکه حتی با مسایل ابتدایی زنده گی مدرن آشنا نبودند. آنها در جایی سیگار می کشند که نباید بکشند و سیگارشان را بجای آنکه در جا سیگاری خاموش کنند، روی فرش می اندازند و بجای اینکه بروند از بوفه غذا بگیرند، پیشخدمت ها را صدا می زنند و می گویند برای شان غذا بیاورد.

سخنگوی امنیت گفت، رستوران و دستشویی ها جایی است که دوربین ندارد و مهاجمان در دستشویی سلاح های خود را از کفش های خود در آورده اند.

به گفته آقای مشعل، علت تاخیر مهاجمان این بوده که آنها ظاهراً انتظار داشتند، مراسم خاصی آنجا برگزار شود و وقتی از یکی از کارمندان هتل می پرسند و می فهمند، مراسمی در کار نیست. حمله به کسانی را که در رستوران بودند شروع می کنند.

به گفته آقای مشعل، ۹۰ نگهبان مجهز به کلشینکوف در برابر چهار مهاجم هیچ عکس العملی نشان ندادند و به محلات امن در هتل فرار کردند.

این اظهارات مسوولان در حالی بیان می شود که طالبان مسوولیت این حمله را برعهده گرفته بود.

سخنگوی امنیت ملی گفت که مخالفان دولت تلاش دارند که با ناامن کردن این کشور، انتخابات پیش رو را مختل کنند اما به گفته وی نیروهای امنیتی افغانستان آماده گی کامل برای مقابله با این گروه ها را دارند.

سخنگوی امنیت ملی:

ISI حمله بر سرینا را سازمان داده بود

ریاست امنیت ملی حملات آنها را خنثی کرد.

او گفت: «طالبان و گروه حقانی از حمله به هتل سرینا انصراف دادند و به بادارهایشان گفتند که ما نمی توانیم به این هتل داخل شویم، بعد از انصراف آنها، بادارهایشان طرح جدید ریختند.»

اما وزارت خارجه پاکستان با نشر اعلامیه یی این اتهام را رد کرده است.

در این اعلامیه آمده است: «تمایل برای متهم کردن فوری پاکستان پس از همچو رویدادها، به روابط دو کشور کمک نمی کند و باید متوقف شود.»

مقامات پاکستانی گفته اند که تلاش ها برای دخیل ساختن پاکستان در این رویداد، نگران کننده است.

حمله به هتل سرینا سخنگوی امنیت ملی افغانستان می گوید هتل سرینا به علت نزدیکی به مقر ریاست جمهوری و اقامت ناظران انتخاباتی در آن، هدف قرار گرفته و استخبارات منطقه تلاش دارد اعتبار این هتل را نیز از بین ببرد.

ریاست امنیت ملی می گوید تحقیقات ابتدایی نیروهای امنیتی افغانستان نشان می دهد که حمله به هتل سرینا کار استخبارات پاکستان بوده است.

در حمله افراد مسلح به هتل سرینا در شب نوروز، ۹ غیرنظامی کشته شدند که چهار تن آنها شهروندان خارجی بودند.

لطف الله مشعل سخنگوی ریاست امنیت ملی روز سه شنبه در یک نشست خبری گفت که اسناد و شواهد نشان می دهد که طرح و سازماندهی این حمله از سوی استخبارات پاکستان صورت گرفته است.

او برای اثبات این ادعا به موارد مشخصی در ارتباط با این رویداد اشاره کرد.

وی گفت که اکثر کارمندان هتل سرینا پاکستانی هستند و هر شب در این هتل افزون بر دست کم چهل کارمند پاکستانی، چهار یا پنج مهمان از سفارت پاکستان نیز حاضر بودند اما در شب حادثه، تنها یک تبعه پاکستان و آن هم کارمند یک موسسه، در این هتل بود.

به گفته او، یکی از کارمندان هتل که ریاست امنیت ملی افغانستان از ارتباط او با استخبارات پاکستان باخبر بود، یک هفته قبل از حادثه، وظیفه اش را ترک کرده و به پاکستان رفته است.

آقای مشعل افزود که پیش از این نیز یکی از دیپلمات های پاکستانی به بهانه عضویت در باشگاه ورزشی سرینا، از بخش های مختلف هتل عکسبرداری کرده که عضویتش در این باشگاه درست یک روز قبل از حادثه پایان یافته است.

آقای مشعل گفت که طالبان در سال ۱۳۹۲ دوازده بار کوشش کردند که به هتل سرینا حمله کنند اما هر بار

Mandegar

انتقاد روسیه از امریکا به خاطر افزایش ۴۰ برابری مواد مخدر در افغانستان

ویژه خود از ممنوعیت ورود ایوانوف به امریکا در پی قرار گرفتن نام وی در فهرست تحریمی واشنگتن خبر داده بود.

ایوانوف همچنین اظهار داشت: انحلال گروه هشت از سوی غرب در زمانی رخ داده است که روسیه در چارچوب دوره ریاست خود در این گروه مساله مبارزه با مواد مخدر رابه عنوان اولویت خود مطرح کرده بود.

وی همچنین تصریح کرد: این امر را نمی‌توان جز روش رادیکال ایالات متحده و ناتو برای برای شانه خالی کردن از زیر بار مسوولیت به خاطر افزایش انفجاری تولید مواد مخدر در افغانستان مورد ارزیابی قرار داد.

رییس سازمان مبارزه با مواد مخدر روسیه تاکید کرد که توقف همکاری با مسکو در چارچوب گروه هشت چیزی جز تلاش امریکا و ناتو برای شانه خالی کردن از زیر بار مسوولیت به خاطر افزایش تولید مواد مخدر در افغانستان نیست.

به گزارش ریانووستی، ویکتور ایوانوف، رییس سازمان مبارزه با مواد مخدر روسیه روز سه‌شنبه تاکید کرد که توقف همکاری با مسکو در چارچوب گروه هشت چیزی جز تلاش امریکا و ناتو برای شانه خالی کردن از زیر بار مسوولیت به خاطر افزایش ۴۰ برابری تولید مواد مخدر در افغانستان نیست.

سازمان فدرال کنترل گردش مواد مخدر روسیه هفته گذشته نیز در بیانیه مطبوعاتی

خاک، خون و خاکستر؛ روایتی از معارف پریشان افغانستان

حلیمه حسینی

زنگ مکاتب به صدا درآمده و هیاهوی دانش‌آموزان و جنب‌وجوشی که در سرک‌ها و کوچه‌های شهر از رفت‌وآمد و بازیگوشی‌های کودکان و نوجوانان ما با لباس‌های یک‌دست به چشم می‌خورد، بهار را رنگین‌تر و شادتر جلوه داده است. اما وقتی به همه این لیخندها و جنب‌وجوش‌ها عمیق بنگری، افسوس می‌خوری که چرا معارف افغانستان از بنیان‌های محکم علمی روز بی‌بهره است و در آتش تشمت و بی‌برنامه‌گی می‌سوزد.

همه‌جا وقتی از معارف و رشد

انگاره‌های سیاسی رنگ گرفت و هرگز نتوانست معارف را به جایگاه رفیعی که باید در جامعه می‌داشت، برساند. امروز اگر گروه‌گروه کودکان و نوجوانان راهی مکاتب می‌شوند و یا جوانان ما راه دانشگاه‌ها را در پیش گرفته‌اند، بیشتر به یک همیت خودجوش مردمی متکی بوده که سال‌ها عقب‌مانده‌گی و جهل و بی‌سوادی و تاریکی، زنده‌گی‌ها را آن چنان افسرده است که هر پدر و مادری آرزو دارد فرزندش در بستر مناسب آموزشی رشد کرده و ببالد تا از این راه، فصل تاریک و تلخی را که خود تجربه کرده‌اند...

ادامه صفحه ۷

آگهی گوشه‌یی از حضور مردم در کمپاین بدخشان

